

וסבעין: 25. וידע - ועדיף אדם עאד אלא זוגתו וולדית איבין וסמית אלא סמו שת אין געל לי אלרב נסל אכיר עוויץ הבל אין קתלו קין: 26. ולשת איצא הוא אנוולד איבין וסמא אלא סמו אנוש חין בידי ליצלי פי איסים ה':

ה

1. זה - הדא כתאב תוולוד אלאנסאן פי יום כלק אלרב אנסאן פי שבהית אלרב ציניע אלו: 2. זכר - דכר ואנתיה כלקהון וברך ליהון וסמא אלא סמון אנסאן פי יום כליקתהון: 3. ויחי - ועש אדם מיה ותלתין סניה וכלף פי שיבהתו כיצורתו וסמא אלא סמו שת: 4. וכאנו איאם אדם בעד תכילפו אלא שת תמן מית סניה וכלף בנין ובנת: 5. ויהיו - וכאנו טול איאם אדם אלדי עאש תיסע מייה ותלתין סניה ומת: 6. ויחי - ועאש שת מייה וכמס סנין וכלף אלא אנוש: 7. ויחי - ועאש שת בעד תכילפו אלא אנוש תמן מיה וסבע סנין וכלף בנין ובנאת: 8. ויהיו - וכאנו טול איאם שת תיסע מייה ותנעשר סניה ומת: 9. ויחי - ועאש אנוש תסעין סניה וכלף אלא קינן: 10. ויחי - ועאש אנוש בעד תכילפו אלא קינן תמן מייה וכמסטעשר סניה וכלף בנין ובנאת: 11. ויהיו - וכאנו טול איאם אנוש תיסע מייה וכמס סנין ומת: 12. ויחי - ועאש קינן סבעין סניה וכלף אלא מהללאל: 13. ויחי - ועאש קינן בעד תכילפו אלא מהללאל תמן מייה וארבעין סניה וכלף בנין ובנאת: 14. ויהיו - וכאנו טול איאם קינן תיסע מיה ועשר סנין ומת: 15. ויחי - ועאש מהללאל כמסה וסתין סניה וכלף אלא ירד: 16. ויחי - ועאש מהללאל בעד תכילפו אלא ירד תמן מייה ותלתין סניה וכלף בנין ובנאת: 17. ויהיו - וכאנו טול איאם מהללאל תמן מייה וכמסה

קין אלא הבל אכו וכאן פי כונהון פיל חקליה וקם קין אלא הבל אכו וקתלו: 9. ויאמר - וקאל ה' אלא קין וין הבל אכוך וקאל לם עריפית אנכאן חאפיץ אכי אנא: 10. ויאמר - וקאל איש צניעית צוט דמום אכוך צרכין אלי מן אלארץ: 11. ועתה - והלאן מלעון אנתא מן אלארץ אלדי פתחית אלא תמהא לתאכוד אלא דמום אכוך מידך: 12. כי - אין תכדום אלא אלארץ לם תעאווד תעטי קוותהא לך משתאת ומהגוואל תכון פיל ארץ: 13. ויאמר - וקאל קין קדאם אלה עצים דנבי מן ינסיפית: 14. הן - הוודא הגגת אילי אליום מן עלא וגה אלארץ ומן קידמך אנכיפי ואכון משתאת ומהגוואל פיל ארץ ויכון גמיע וגידני יקתילני: 15. ויאמר - וקאל לו ה' לאגל דאליך גמיע קאתיל קין לסבאע אגיל יסתנקם וגעל ה' לקין אייה ליליס יצרוב אילו גמיע ווגדו: 16. ויצא - וכרג קין מן קדם אלה וגלס פי ארץ נוד שרק נעים: 17. וידע - ועיריף קין אלא זוגתו וחבלית וולדית אלא חנוך וכאן באני קרייה וסמא איסים אלקרייה פי איסים בנו חנוך: 18. ויולד - ונוולד לחנוך אלא עירד ועירד כלף אלא מחויאל ומחויאל כלף אלא מתושאל ומתושאל כלף אלא למך: 19. ויקח - ואכד לולמך תנתין נסוואן איסים אלואחדיה עדה ואיסיס אלתאניה צלה: 20. ותלד - וולדית עדה אלא יבל הוא כאן אבו גאליס כאמיה ובוש: 21. ושם - ואיסיס אכו יובל הוא כאן אבו גמיע מאסיך טנבור ונאיי: 22. וצלה - וצלה איצא היא ולדית אלא תובל קין סאנין גמיע מעלים נחאס וחדיד ואיכית תובל קין נעמה: 23. ויאמר - וקאל למך לנסוואנו עדה וצלה סמעו צוטי נסוואן למך צנוטו קולי אין רגול קתלת לפיגי וולד לבעגורתי: 24. כי - אין לסבע אגייאל יסתנקם מן קין ולמך סבעה

עדן. ב תרגם נוד כשם שתרגם את נד, והשווה רש"י: בארץ שכל הגולים נדים שם, ושניהם בעקבות ת"א (בארעא גלי ומטלטל). 17. אשתו - זוגתו, לעומתו ב: גזותו (שיכול הנוהג בערבית המדוברת), וכן בפסוק 26. 21. כנור - וכן ב: טנבור, כתרנום רס"ג: טנבור. ועונב - נאי - חליל, וכן ב, כת"א (אכובא) ולא כתרנום רס"ג: קיתאר. 26. לקרא בשם ה' - להתפלל בשם ה', לעומת זאת ב תרגום טילולי, ותרנומו בעקבות ת"א ובנינוד לרש"י.

ואתה תשלוט בו, והשווה רש"י: לפתח קברך הטאך שמור וכו', וכן אלמוסאני. 12. נע ונד - ב בהר טילה נרדפת אחרת: מיהגג ומישתת, וכן בפסוק 14. 13. מנשא - טלסלות, וכן ב, בנינוד לרש"י על פי ב"ר: אי אפשר לטעון, ובהתאם לראב"ע: ופירוש נשוא כמעם סלוח כמו נושא עון. 15. שבעתים - לשבעה דורות, וכן בפסוק 24, וכן ב, בעקבות רש"י: לסוף שבעה דורות, וכן הראב"ע. 16. נוד - השאיר את השם העברי, כתרנום רס"ג וכתרגום אלמוסאני, ולעומת זאת תרגם טילולית את "קדמת